

Η χώρα διαλύεται από την αδιαφορία,
αλλά τί με νοιάζει εμένα!

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... **μη**

ΕΝΩ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Η ευθύνη για την κρίση είναι πολιτική και πολιτικό πρέπει να είναι το κόστος

Πριν δυο μέρες στην εκπομπή "Επικαιρότητα παντού και πάντα" στο 2MM ο συνεργάτης της, Δρ Βασίλης Αδραχτάς, αναφέρθηκε σ' ένα θέμα με το οποίο έχει ασχοληθεί πολλές φορές αυτή η στήλη: την εμμονή πολλών συμπαροίκων να κατηγορούν τ' αδέρφια μας στην Ελλάδα σαν υπεύθυνα για την οικονομική κρίση που περνά η πατρίδα μας, ενώ την ίδια ώρα εγκωμιάζουν τα σκληρά μέτρα της κυβέρνησης Παπανδρέου εναντίον των χαμηλόμισθων και των αδικημένων σαν ηρωική και... πατριωτική προσπάθεια να τους "σώσουν".

Τα επιχειρήματα τού Βασίλη είναι σωστά, μάλλον γι' απωθημένα μας πρόκειται επειδή εγκαταλείψαμε την Ελλάδα σε δύσκολους καιρούς και ζήσαμε την "μαύρη ξενιτιά", ενώ αυτοί που έμειναν εκεί και πάλαιψαν τα ξύλινα χρόνια κατάφεραν ν' αγοράσουν ένα διαμερισμάκι και ένα αυτοκινητάκι. Πλούτη να δουν τα μάτια σου... Σήμερα, λοιπόν, που υποφέρουν, αντί να συμμεριζόμεθα τον πόνο τους, κάποιοι από εμάς χαιρόνται για το ζόρι που περνούν οι συνέλληνες, ή δήθεν δεν πιστεύουν πόσο τραγική είναι η θέση τους. Γι' αυτό και μόνο δεν δικαιούμεθα να ψηφίζουμε στις εκλογές στην Ελλάδα, δηλαδή, με την ψήφο μας να επιβάλουμε στ' αδέρφια μας οποιαδήποτε κυβέρνηση τα βασανίζει.

Όταν το ποσοστό ανεργίας "κτυπά" το 20%, όταν κλείνουν το ένα τρίτο των καταστημάτων, όταν η νεολαία έχασε το μέλλον της, όταν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι κάθε ηλικίας θέλουν να μεταναστεύσουν, όταν η εθνική χρεοκοπία είναι έξω από την πόρτα της Ελλάδας και κινδυνεύει η κυριαρχία μας, πού στο διάβολο βλέπουν την ευημερία αυτοί οι άνθρωποι;

Και γιατί φταίνε οι Έλληνες πολίτες για τη φοροδιαφυγή, για τις συντάξεις σε χιλιάδες νεκρούς και δήθεν τυφλούς; Εμείς στην Αυστραλία χτυπάμε τις πόρτες των βιομηχάνων και απαιτούμε να μάς πληρώσουν τους φόρους εισοδημάτων τους; Ή μήπως σταματάμε στο δρόμο οδηγούς με Μερσεντές και τους ρωτάμε πού βρήκαν τα χρήματα να την αγοράσουν;

Μήπως εμείς ελέγχουμε αν εισπράτουν τη σύνταξη στην Αυστραλία πεθαμένοι ή δήθεν τυφλοί; Γιατί, λοιπόν, το απαιτούμε από τους Έλληνες φορολογούμενους και τους αποδίδουμε ευθύνες επειδή δεν το κάνουν;

Γιατί φταίνε τ' αδέρφια μας για τα ελλείμματα στον εθνικό προϋπολογισμό και τα κυβερνητικά δάνεια από τοκογλύφους; Οι πολίτες της Ελλάδας αποφασίζουν τον εθνικό προϋπολογισμό, ή μήπως αυτοί πήγαν στην Ευρώπη για να συνάψουν δάνεια; Αφού ούτε οι Ευρωπαίοι ηγέτες δεν γνώριζαν τη "δημιουργική" λογιστική τού Σημίτη για να βάλει την Ελλάδα στην ΟΝΕ, ούτε τις ψευδείς αναφορές τού Καραμανλή για το πραγματικό ποσοστό τού ελλείμματος, θα τα ήξεραν οι μεροκαματιάρηδες και οι συνταξιούχοι συμπατριώτες μας; Και αφού σαν αρχηγός τής αντιπολίτευσης ο Γιώργος Παπανδρέου πίστευε ότι "υπάρχουν λεφτά", γιατί να μην το πιστέψουν οι μεροκαματιάρηδες και οι συνταξιούχοι; Γιατί να μην πιστέψουν τα περί "ισχυρής Ελλάδας" και να διεκδικήσουν το μερίδιό τους από την πλαστή ευημερία τής χώρας τους;

Ας σταματήσουν κάποιοι, λοιπόν, τα περί πλουσίων Ελλήνων στη φτωχή Ελλάδα και για τους καυμένους πολιτικούς που ανέλαβαν να "σώσουν" την πατρίδα, διαβάζοντας τα παρακάτω που έγραψε η Τασούλα Καραϊσκακή για να δουν κατάματα τη θλιβερή πραγματικότητα:

"Παρόλο που άριστα το γνωρίζουμε, δεν παύει να μας αποσβολώνει: Ένα κράτος τυφλό, ανισόρροπο, αυτοκαταστροφικό είναι το δικό μας, που αφήνει να διαφεύγει παντοιοτρόπως -ακόμη και σε καιρό κοινωνικο-οικονομικού «συναγερμού» και οδυνηρής ταλάντευσης πάνω από τον γκρεμό- δημόσιο χρήμα. Για παράδειγμα, ένα βήμα πριν από τη χρεοκοπία και με αλαλάζοντα τα εκπτωχευμένα πλήθη, αποφεύγει να πιάσει τους μεγαλοφοροφυγάδες για να ζητήσει τα οφειλόμενα και στραγγίζει τους μικρούς. «Χτυπάει» όπου και όπως βρει, για τη βιτρίνα, επιβάλλοντας ανατιολόγητα ή υπέρογκα (λόγω των τραγικά καθυστερημένων ελέγχων) πρόστιμα, τα οποία συνήθως δεν καταφέρνει να εισπράξει - μισό εκατομμύριο πολίτες χρωστούν ποσά έως 2.000 ευρώ. Καθυστερεί τόσο απεριγράπτα στην έκδοση δικαστικών αποφάσεων όταν ο φορολογούμενος καταφύγει στα δικαστήρια -συνήθως πρακτική-, που δεν εισπράττει ποτέ ούτε από το «λαβράκι» που «έπιασε» (για την έκδοση αμετάκλητης απόφασης μπορεί να χρειαστούν και 20 χρόνια). Και το σπουδαιότερο, ακόμη και σήμερα παραμένει γαντζωμένο από τη συναλλαγή «χαρίζοντας» αμειβόμενο το «αίμα» των ανυποψίαστων «προβάτων» - το εντυπωσιακό δεν είναι ότι δεκάδες εφοριακοί συλλαμβάνονται με λογαριασμούς εκατομμυρίων και ακίνητα δισεκατομμυρίων (αυτό είναι αναμενόμενο, κάπου πηγαίνουν τα «αργύρια»

της προδοσίας), αλλά ότι ακόμη περισσότεροι εφοριακοί συλλαμβάνονται να μην υποβάλουν καν οι ίδιοι δήλωση εισοδήματος! Αποτέλεσμα είναι η διοίκηση να παραμένει ένα απέραντο χαμαιτυπείο και τώρα το κράτος να βγάζει στο σφυρί ακόμη και τα δημόσια κτίρια (39, μεταξύ των οποίων εκείνα που στεγάζουν υπουργεία ή υπηρεσίες αιχμής).

Η έκθεση του γενικού επιθεωρητή δημόσιας διοίκησης κ. Λέανδρου Ρακιντζή, μεταξύ των επαναλαμβανόμενων με εντυπωσιακή ακρίβεια κάθε χρόνο περιστατικών διαφθοράς σε υπηρεσίες που διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα, κατέγραψε την πλήρη ανικανότητα του φοροεισπρακτικού μηχανισμού να λειτουργήσει: σε πολλές ΔΟΥ χιλιάδες δηλώσεις προς εκκαθάριση εκκρεμούν εδώ και χρόνια, απουσιάζουν σχεδόν ολοκληρωτικά οι φορολογικοί έλεγχοι, δεν εισπράττονται βεβαιωμένες οφειλές - για παράδειγμα τα 27 εκατομμύρια από τέλη κυκλοφορίας που δεν έχουν καταβάλει 114.625 ιδιοκτήτες αυτοκινήτων! Και μάλιστα μετά τον υποτιθέμενο «αγώνα δρόμου» για την εξυγίανση των εφοριών στη μαστιζόμενη από την κρίση Ελλάδα. Εγινε -με τυμπανοκρουσίες- η καθαίρεση 20 διευθυντών ΔΟΥ, η μετακίνηση 70 υπαλλήλων από θέσεις κλειδιά, αλλά κάθε μήνα του 2011 συνεχίζουν να μπαίνουν στα ταμεία των εφοριών λιγότερα έσοδα κατά 1 και πλέον δισ. ευρώ -σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο- ενώ οι ληξιπρόθεσμες ανείσπρακτες από το Δημόσιο οφειλές εξακολουθούν να ξεπερνούν τα 20 δισ. ευρώ (τα μισά από αυτά αφορούν τις 10 μεγαλύτερες ΔΟΥ της χώρας που έχουν, θεωρητικά, άρτιο μηχανισμό). Χρυσόφορα για πολλούς η αταξία λειτουργιών και ικανοτήτων.

Η ιστορία του κράτους, παράδοση των αδυναμιών του. Συνεχείς οι παλιλλογίες με το «πώς» και το «γιατί» και οι αναδρομές στην αιτία - εν μέσω αδρανείας. Τι ακριβώς συμβαίνει; Το κράτος, όπως ο άνθρωπος, τη στιγμή της πτώσης επαναλαμβάνει τον εαυτό του για παρηγορία και για πρόσχημα;"

Μαύρα σύννεφα

Τα συννεφάκια στον οικονομικό ορίζοντα τής Αυστραλίας έγιναν μεγάλα μαύρα σύννεφα που προμηνύουν καταιγίδα η οποία θα πλήξει -ποιούς άλλους;- εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους που θα μείνουν άνεργοι αν επαληθευτούν οι Κασσάνδρες. Το να περνά από κρίση η Ελλάδα το καταλαβαίνω αφού άφησε ανεκμετάλλευτο τον ορυκτό πλούτο της, αλλά και η Αυστραλία που εισπράττει δεκάδες δισεκατομμύρια από τις εξαγωγές μεταλλευμάτων; Τί συμβαίνει; Οι αργυρώνητοι κονδυλοφόροι και τελάληδες τού μεγάλου κεφαλαίου θα πουν ότι φταίει η Εργατική κυβέρνηση επειδή θέλει να εκσυγχρονήσει αυτή τη χώρα ύστερα από 12 χρόνια παραμέλησης και σπατάλης δισεκατομμυρίων δολαρίων σε φοροπαλλαγές, πολέμους και δεν συμμαζεύεται από την κυβέρνηση Χάουαρντ,

αλλά και την απώλεια δισεκατομμυρίων δολαρίων από τα κέρδη χρυσοφόρων δημόσιων εταιρειών που δόθηκαν μαζικά στους άρχοντες από Εργατικές και Λίμπιερал κυβερνήσεις.

Πρόβλημα είναι και το χάσμα ανάμεσα στους θησαυρούς τής Αντικής Αυστραλίας και τη μιζέρια τής Ανατολικής Αυστραλίας με αποτέλεσμα να έχουμε οικονομία δύο ταχυτήτων.

Ο Κέβιν Ραντ προσπάθησε σαν πρωθυπουργός να κλείσει τη ψαλίδα, αυξάνοντας τη φορολογία στα υπερκέρδη των κροίσων τής Α. Αυστραλίας για να βοηθηθούν οι παρίες τής Α. Αυστραλίας και είδαμε τί έπαθε ο άνθρωπος, όταν οι κροίσοι ξόδευσαν δεκάδες εκατομμύρια δολάρια για να τον εξοκτώσουν. Η Τζούλια Γκίλαρντ, που αποδείχτηκε λίγη αφού δεν μπόρεσε να κερδίσει τις εκλογές και βαδίζει χωλαίνοντας στις επόμενες, πίστεψε ότι

μπορούσε να δελεάσει με μείωση τού φόρου εισοδήματος τους πλουσιότερους ανθρώπους τής χώρας και απέτυχε παταγωδώς με αποτέλεσμα να βλέπουμε μπροστά μας μια οικονομική κρίση που για μια χώρα σαν την Αυστραλία είναι αδικαιολόγητη.

Απλά, δεν είναι δυνατόν οι δισεκατομμυριούχοι τής Αυστραλίας να έχουν την πίτα ολόκληρη και νάναι οι φτωχοί χορτάτοι!

Καλόο!

Ένας τύπος πηγαίνει στο δρόμο με το αυτοκίνητό του και βλέπει στην άκρη του δρόμου ένα σκύλο με έναν άνθρωπο να παίζουν τάβλι. Έκπληκτος σταματάει και ρωτάει τον τύπο:

- Καλά ρε φίλε, ξέρει ο σκύλος τάβλι;

- Τι ξέρει μωρέ; Χάνει 5-2!